

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Ο θεσμός της Τ.Α δε διατηρεί πλέον κανένα από εκείνα τα χαρακτηριστικά του που τον ανέδειξαν σαν βασικό κύτταρο άμεσης δημοκρατίας, από τα χρόνια της εθνικής αντίστασης και μετά. Ο θεσμός δεν έχει πλέον καμία σχέση με αυτό που γνώρισαν οι μεγαλύτεροι από εμάς.

Η Τ.Α σήμερα έχει ενσωματώσει ρυθμίσεις που δρομολογήθηκαν από το 1994, και έχει εξελιχθεί σε έναν πολύ ισχυρό μηχανισμό του κράτους που υλοποιεί για λογαριασμό της κεντρικής διοίκησης όλες τις επιλογές των κυβερνήσεων και της Ε.Ε σε βάρος των εργαζόμενων.

Οι ρυθμίσεις που προωθήθηκαν βοηθούν την κεντρική εξουσία να προωθεί την πολιτική της (ιδιωτικοποιήσεις, αποδιάρθρωση εργασιακών σχέσεων, ανταποδοτικότητα σε όποιες υπηρεσίες προσφέρουν κλπ.) και να αποποιείται των ευθυνών της για την ικανοποίηση μεγάλων λαϊκών προβλημάτων, να αποδεδμεύεται από παροχές κοινωνικού χαρακτήρα.

Με το νέο σύνταγμα καταργήθηκε η ευθύνη της κεντρικής εξουσίας να παρέχει αυτή τους αναγκαίους πόρους στη Τ.Α. αντί αυτού, η εκάστοτε κυβέρνηση φροντίζει να εξασφαλίζονται αυτοί οι πόροι, στο μεγαλύτερο μέρος τους, μέσω ανταποδοτικών τελών και από τοπική φορολογία σε βάρος των δημοτών. Επιπλέον, αφαιρέθηκαν σημαντικοί πόροι και επεκτάθηκε η δυνατότητα να εκποιούνται περιουσιακά στοιχεία της ΤΑ προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, μέσω των ιδιωτικοποιήσεων και του κίνητρου της επιχειρηματικότητας για την ΤΑ.

Τα έσοδα του Α' βαθμού ΤΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό είναι στο εξευτελιστικό ποσοστό του 2,5% - 3%. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ δεν ανταποκρίνονται στα χρέη τους προς την ΤΑ.

«Αναβάθμισαν» την ΤΑ σε αντιλαϊκή κατεύθυνση. Της αναθέτουν αρμοδιότητες, όπως η φορολογική εξουσία, που βοηθούν τη συντήρηση, τη λειτουργία, τον εκσυγχρονισμό του συστήματος. Ενίσχυσαν τις κατασταλτικές δράσεις (Δημοτική Αστυνομία). Έδωσαν ακόμη και αρμοδιότητες τομέων αποκλειστικής ευθύνης του κράτους, όπως Παιδεία και Υγεία. Αρμοδιότητες που συμβάλλουν στη διάσπαση του δημοσίου ενιαίου χαρακτήρα τους και στη περαιτέρω ιδιωτικοποίηση τους. Προώθησαν την αποδιάρθρωση των

εργασιακών σχέσεων με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Με τις « Τοπικές Πρωτοβουλίες Απασχόλησης», κουρελιάζουν τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, καταστρατηγούν το οχτάωρο, εισάγουν τη μερική απασχόληση και την ανασφάλιστη εργασία.

Σε ότι μας αφορά θέλουμε μια Τ.Α που δεν θα είναι διαχειριστής της αντιλαϊκής πολιτικής, δεν θα μετατρέπεται σε όχημα για να περνάει η πολιτική των κυβερνώντων και των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων στο χώρο των δήμων, αλλά θα είναι ένας συναγωνιστής της εργατικής τάξης, των αγροτών, των αυτοαπασχολούμενων, των συνταξιούχων, των γυναικών, της νεολαίας, στον αγώνα τους για μια καλύτερη ζωή.

Συμπατριώτες - Συμπατριώτισσες,

Βρισκόμαστε πια στην τελική ευθεία προς την μάχη των δημοτικών εκλογών.

Μια μάχη που θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την αντιμετώπιση των καθημερινών και όχι μόνο, προβλημάτων μας. Μια μάχη που θα κρίνει αν η συνεχιζόμενη αντιλαϊκή πολιτική θα στηριχτεί ή θα καταδικαστεί.

Οι ερχόμενες εκλογές παίρνουν από τις ίδιες τις εξελίξεις γενικό πολιτικό χαρακτήρα. Τα προβλήματα που βιώνουμε σε τοπικό επίπεδο είναι αποτέλεσμα της γενικής πολιτικής, που καθορίζεται από τις επιταγές των μεγάλων συμφερόντων: ανεργία, φτώχεια, χαμηλοί μισθοί, συντάξεις ανέχειας, ο καθημερινός γολγοθάς του "να τα βγάλουμε πέρα", ακρίβεια, εμπορευματοποίηση της Υγείας, της Παιδείας, του Πολιτισμού, του Αθλητισμού, αβεβαιότητα για το μέλλον της νέας γενιάς....

Οι αντιλήψεις που καλλιεργούνται για "τοπικές κοινωνίες", "τοπικά προβλήματα", κλπ. μοναδικό στόχο έχουν να συγκαλύψουν και να αξιοποιήσουν τα προβλήματα που γεννά η πολιτική που εφαρμόζεται έτσι ώστε τελικά η Τ.Α. να λειτουργήσει μέσα στα πλαίσια ακριβώς αυτής της πολιτικής.

Επιχειρούν να διαχωρίσουν τα λαϊκά προβλήματα σε γενικά και τοπικά για να κρύψουν τις αιτίες και τους υπεύθυνους, για να υποτιμήσουν τη σημασία των εκλογών, για να μειώσουν την αξία της επιλογής και της ψήφου μας.

Συμπατριώτες - Συμπατριώτισσες,

Οι όροι που θα επηρεάσουν αποφασιστικά την τύχη του "παιχνιδιού" της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έχουν καθορισθεί τόσο από την θεσμοθέτηση των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ), που ανοίγουν το δρόμο στους ιδιώτες για την εκμετάλλευση υπηρεσιών και έργων κοινωνικού χαρακτήρα, όσο και από τον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που προβλέπει

- . □ Την ενίσχυση της παρέμβασης της Κεντρικής Διοίκησης στις αποφάσεις και τις δραστηριότητες των Δήμων.*
- . □ Την κατάργηση του κοινωνικού χαρακτήρα των περισσότερων υπηρεσιών και την μετατροπή τους σε πεδίο κερδοφορίας.*
 - Την μετατροπή των Δημοτικών Επιχειρήσεων σε κύριο εργαλείο εφαρμογής των αντιλαϊκών ρυθμίσεων.*
- . □ Την αναβάθμιση του κατασταλτικού - ελεγκτικού ρόλου της Τ.Α.*
- . □ Την καθοριστική συμμετοχή στην ανακύκλωση σοβαρών κοινωνικών προβλημάτων όπως η Υγεία, η ανεργία, οι συγκοινωνίες κ.λ.π.,*
 - Την θεσμοθέτηση κατ' επίφαση Δημοκρατικών ρυθμίσεων, π.χ δημοψηφίσματα αλλά μόνο για τοπικά ζητήματα και όχι για αυτά που θίγουν τον πυρήνα της εφαρμοζόμενης πολιτικής στην Τ.Α (για παράδειγμα, παρακρατηθέντες φόροι, τοπική φορολογία, δημοτικά τέλη). Την ίδια στιγμή διατηρείται ο καλπονοθευτικός εκλογικός νόμος και αλλοιώνεται η λαϊκή εντολή.*

Σε αυτή την κατεύθυνση κινούνται και οι συζητήσεις για την συνταγματική αναθεώρηση, την διοικητική αναδιάρθρωση της χώρας και την δημιουργία νέων σχημάτων διοίκησης (Μητροπολιτικές διοικήσεις, Μητροπολιτικοί Δήμοι, Καποδίστριας 2 με ένα Δήμο σε κάθε νησί).

Από όλα τα παραπάνω, εύκολα συμπεραίνεται ότι ο θεσμός της Τ.Α χάνει και τα τελευταία χαρακτηριστικά ενός Δημοκρατικού θεσμού και μετατρέπεται στον κεντρικό ιμάντα μεταφοράς των αντιλαϊκών ρυθμίσεων της κρατικής μηχανής.

ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Συνδημότες, συνδημότισσες,

Μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο λειτουργίας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κληθήκαμε μετά από την εντολή σας στις προηγούμενες εκλογές, διοικήσουμε τον Δήμο μας. Αντιμέτωποι καθημερινά με το τέρας της γραφειοκρατίας και ακροβατώντας πολλές φορές στα όρια της νομιμότητας, καταπιαστήκαμε με υπευθυνότητα με μια πληθώρα θεμάτων και προβλημάτων, που απαιτούσαν επιτακτικά λύσεις.

Την τρέχουσα Δημοτική περίοδο η διοίκηση του Δήμου μας, που εκλέχτηκε με την στήριξη των Κομμουνιστών, ευρύτερων ριζοσπαστικών δυνάμεων και πολλών αγωνιστών, προσπάθησε να αναδείξει κατ' αρχήν τις αιτίες που γεννούν και συντηρούν μεγάλα προβλήματα του τόπου μας. (Υγεία - Παιδεία - Συγκοινωνίες - Διαχείριση και απορρόφηση Κοινοτικών και Εθνικών πόρων).

Φροντίσαμε για την καθημερινότητα βελτιώνοντας τις υπηρεσίες ύδρευσης, αποχέτευσης, καθαρισμού, φωτισμού.

Διεκδικήσαμε και κατακτήσαμε για πρώτη φορά, την υλοποίηση των εξαγγελιών για την αναβάθμιση των ιαματικών πηγών του Δήμου μας (ριζική αναβάθμιση στην Σπηλιά, μερική στον Απόλλωνα).

Βελτιώσαμε σημαντικά τις υπηρεσίες των υδροθεραπευτηρίων μέσα από την διαδικασία της λειτουργίας τους για πρώτη φορά από τον Δήμο. Αυξήσαμε λούσεις και έσοδα και καθιερώσαμε για πρώτη φορά ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις.

Δώσαμε βάρος στον προγραμματισμό ετοιμάζοντας μελέτες- προτάσεις για τα επόμενα χρόνια: βιολογικοί καθαρισμοί, αναπλάσεις χώρων, ακτομηχανική μελέτη για τις παραλίες, κλπ.

Ξεχωριστή είναι η παρέμβαση μας στους τομείς του Πολιτισμού και του Αθλητισμού: φτιάξαμε υποδομές (λαογραφικό μουσείο, κλειστό γυμναστήριο), παρείχαμε υπηρεσίες δωρεάν, δημιουργήσαμε το Φεστιβάλ Πολιτισμικών Διαλόγων "Ίκαρος", έναν θεσμό διεθνούς εμβέλειας.

Σε ότι αφορά τον ίδιο τον χαρακτήρα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προσπαθήσαμε να μην λειτουργήσουμε σε βάρος των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων των εργαζομένων: δεν εφαρμόσθηκε η Μερική Απασχόληση στις

υπηρεσίες του Δήμου, δεν συναινέσαμε στην εφαρμογή των Τοπικών Πρωτοβουλιών Απασχόλησης.

Σημαντική ήταν επίσης η προσπάθεια ενημέρωσης των Δημοτών για όλα αυτά και η διαρκής παρακίνηση για από κοινού διεκδίκηση, μέσα από ενημερωτικές και λαϊκές συνελεύσεις.

Το πιο μεγάλο όμως επίτευγμα του Δήμου μας, μαζί με τους άλλους Δήμους της Ικαρίας ήταν ότι πρωτοστατήσαμε στη δημιουργία αγωνιστικών συσπειρώσεων και διεκδικήσαμε λύσεις προς όφελος του Ικαριώτικου λαού σε σημαντικά για αυτόν ζητήματα (Υγεία - Παιδεία - Συγκοινωνίες - Ενέργεια).

Τέλος στα θεσμικά όργανα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΤΕΔΚ – ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΕΔΚ- ΚΕΔΚΕ) εκφράσαμε ξεκάθαρα, και παρά τους αρνητικούς συσχετισμούς, θέσεις που πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι λειτουργούν προς όφελος του λαού, και αποκαλύψαμε το ρόλο αυτών των οργάνων σε κρίσιμα ζητήματα που μας αφορούν όπως το πρόσφατο συνέδριο στη Σύρο για την Ακτοπλοΐα.

Πολλές φορές αναγκάσαμε και άλλους Δήμους ή θεσμικά όργανα να υιοθετήσουν τις θέσεις μας. (αποφάσεις ΤΕΔΚ για Υγεία, οικονομικά, ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες), χωρίς όμως να υπάρχει από μεριάς τους συντονισμός στη δράση και στην διεκδίκηση.

Με λίγα λόγια δεν υπήρξε ζήτημα μικρό ή μεγάλο, άμεσο ή μακροπρόθεσμο που να μην καταπιάστηκε ο Δήμος μας όλα αυτά τα χρόνια, υπερασπιζόμενος τα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων, των δημοτών του, του τόπου.

Συνδημότες, συνδημότισσες,

Στις ερχόμενες εκλογές πρέπει να αξιολογήσετε τους υποψήφιους, εκλεγμένους ή όχι, από τη στάση τους στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα όλα αυτά τα χρόνια, από τη θέση τους στους αγώνες που αναπτύχθηκαν.

Ρωτήστε τους για παράδειγμα, ποια ήταν η στάση τους απέναντι σε ζητήματα όπως οι εργασιακές σχέσεις, η κοινωνική ασφάλιση, η εμπορευματοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών, η επίθεση που δέχεται η νεολαία στα δικαιώματα μόρφωσης και δουλειάς, οι νέες ανισότητες που προστέθηκαν στις γυναίκες, η εμπορευματοποίηση της υγείας, η διάδοση των ναρκωτικών, η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, του πολιτισμού και του ελεύθερου χρόνου, η κατάσταση στον τομέα της ενέργειας.

Ρωτήστε τους που ήταν στους αγώνες του Ικαριώτικου λαού για την υγεία, την ακτοπλοΐα, στις απεργιακές κινητοποιήσεις, στις συγκεντρώσεις, στις διεκδικήσεις των εργαζομένων.

Πιστεύουμε ότι όλα αυτά είναι καθοριστικά κριτήρια ψήφου.

Οι θέσεις και η στάση όλων μας απέναντι σε αυτά τα ζητήματα, αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για το πως θα τα αντιμετωπίσουμε στο μέλλον.

Συμπατριώτισσες - συμπατριώτες,

Το πραγματικό δίλημμα των ερχομένων εκλογών δεν είναι ποιος είναι καλύτερος διαχειριστής ή ποιος κάνει το μικρότερο κακό.

Το πραγματικό δίλημμα είναι ποιον από τους δυο δρόμους θα διαλέξουμε: Τον δρόμο που κινείται στον αντίποδα αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής με στόχο τη συνδυσασμένη ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας. Ή τον δρόμο που ακολουθεί η πλειοψηφία των αιρετών που εκλέγεται με την στήριξη Ν.Δ - ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ και οι δήθεν ανεξάρτητοι, που όλοι μαζί αποδέχονται τη λογική της ανταγωνιστικότητας, της ανταποδοτικότητας, του "όποιος πληρώνει έχει", δηλαδή την ικανοποίηση των αναγκών του κεφαλαίου σε κάθε φάση.

Γιατί η Κίνηση μας δεν έμεινε κλεισμένη μέσα στους τοίχους του Δημαρχείου, δεν αναπαύτηκε στις καρέκλες της, δεν κοιμήθηκε "τον ύπνο του δικαίου".

Αντίθετα παρέμεινε ζωντανό κύτταρο, συζήτησε, κινητοποιήθηκε, προκάλεσε, συμμετείχε, δημιούργησε, διεκδίκησε, έβαλε καθοριστικά το στίγμα της στις εξελίξεις και στο μέλλον του τόπου.

Συνδημότες, συνδημότισσες,

Σε γενικές γραμμές οι θέσεις μας για τα κυρίαρχα ζητήματα της Τ.Α είναι οι εξής:

1. Για τους οικονομικούς πόρους της Τ.Α

Έχουμε αναδείξει σε κάθε ευκαιρία ότι είναι το κυρίαρχο ζήτημα για τη πορεία και το ρόλο που θα έχει η Τ.Α τα επόμενα χρόνια. Δε συμβιβαστόμαστε με τους εξευτελιστικούς πόρους της Τ.Α από τον Κρατικό Προϋπολογισμό. Αντιπαλεύουμε τις αυθαίρετες παρακρατήσεις. Έχουμε υποστηρίξει με κάθε τρόπο κι έχουμε πάρει μέρος σε κάθε διεκδίκηση που αφορά την επιστροφή των παρακρατηθέντων πόρων.

Είμαστε αντίθετοι με τις απόψεις που υποστηρίζουν ότι η ΤΑ αποκτά οικονομική αυτοτέλεια με την ανάληψη φορολογικής εξουσίας,

Η απορρόφηση και αξιοποίηση των κονδυλίων των κοινοτικών προγραμμάτων να γίνεται σε έργα και επενδύσεις, που είναι απαραίτητα και προς όφελος της πλειοψηφίας του λαού. Αυτά τα κονδύλια να διατίθενται για κοινωνικές υποδομές και σκοπούς, για αντιπλημμυρικά έργα, για τη αντισεισμική θωράκιση και προστασία, για Παιδικούς Σταθμούς κλπ.

2. Για τους εργαζόμενους.

Αγωνιζόμαστε για τη μόνιμη και σταθερή δουλειά όλων των εργαζομένων και να σταματήσει το καθεστώς των συμβασιούχων. Οι δήμοι της Ικαρίας αρνήθηκαν να εφαρμόσουν τη μερική απασχόληση καθώς και τις τοπικές πρωτοβουλίες απασχόλησης, υπερασπίζοντας στη πράξη τις σταθερές σχέσεις εργασίας στην ΤΑ.

3. Για τις υποδομές, το περιβάλλον.

Παλεύουμε για τη λήψη άμεσων μέτρων για τη μείωση των απορριμμάτων, τη διαλογή στη πηγή, την ανακύκλωση, την υγειονομική ταφή των υπολειμμάτων. Διεκδικούμε την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης απορριμμάτων καθώς και των επικίνδυνων και τοξικών αποβλήτων, με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό. Συμμετέχουμε ενεργά στην προστασία του δασικού πλούτου από πυρκαγιές και απαιτούμε τη λήψη των αναγκαίων μέτρων πρόληψης, αλλά και τη δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων για το περιορισμό των πυρκαγιών. Αντιπαλεύουμε την ιδιωτικοποίηση των δασικών περιοχών και την μάστιγα της αποίμενης κτηνοτροφίας.

4. Για τις συγκοινωνίες

Οι δήμοι της Ικαρίας έχουν πρωτοστατήσει στις κινητοποιήσεις για την ακτοπλοΐα αλλά και στο συντονισμό σε Παναιγαιακό επίπεδο. Σημαντικές ενέργειες έχουν γίνει και για την εσωτερική συγκοινωνία με τη προσπάθεια δημιουργίας διαδημοτικού φορέα.

5. Για Υγεία – Πρόνοια.

Πρωτοστατήσαμε στη συσπείρωση και στις μεγάλες κινητοποιήσεις των τελευταίων χρόνων. Συνεχίζουμε ακούραστα τον αγώνα για δωρεάν ισότιμο Δημόσιο Σύστημα Υγείας για όλο το λαό. Να καταργηθεί η επιχειρηματική δραστηριότητα στο τομέα της Υγείας- Πρόνοιας. Ο κοινωνικός εθελοντισμός

και η «Φιλανθρωπία» δεν πρέπει να υποκαταστήσουν την κρατική υποχρέωση. Να πληρώσουν τα βάρη το κράτος, αφού μέσα από τη φορολογία προεισπράττει τις σχετικές δαπάνες και η εργοδοσία, μέσα από τα υπερκέρδη της.

6. Για τη Παιδεία.

Αγωνιζόμαστε για τη καθολική συμμετοχή των νέων στη δωδεκάχρονη εκπαίδευση, η οποία στην εποχή μας αποτελεί προϋπόθεση κάθε επαγγελματικής ειδίκευσης:

Για την καθιέρωση δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και Ενιαίου Δωδεκάχρονου Βασικού Υποχρεωτικού Σχολείου κοινού προς όλους τους νέους. Αντιπαλεύουμε κάθε είδους, άμεση η έμμεση ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση της Παιδείας, αρνιόμαστε την είσοδο των επιχειρήσεων στα δημόσια σχολεία μας με οποιαδήποτε πρόσχημα, ακόμα και το πιο «φιλεκπαιδευτικό» αγωνιζόμαστε για τη γενναία αύξηση των κρατικών δαπανών.

7. Για τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

Παλεύουμε για την ενθάρρυνση των δημιουργικών δραστηριοτήτων, ιδιαίτερα της νεολαίας.

Διεκδικούμε πολλαπλάσιους χώρους φυσικής αγωγής και άθλησης, γυμναστήρια με οργάνωση, με υποδομή για όλους τους κατοίκους δωρεάν.

Είμαστε αντίθετοι με την εμπορευματοποίηση του αθλητισμού και με τις απόψεις ότι αθλητισμός σημαίνει πρωταθλητισμός.

Υποστηρίζουμε ότι ο πολιτισμός είναι ανάγκη και δικαίωμα σε κάθε εργαζόμενο. Ενθαρρύνουμε και ενισχύουμε την ανάδειξη και προβολή της ερασιτεχνικής δημιουργίας.

Αγωνιζόμαστε για τη διαμόρφωση συνθηκών και υποδομών, για να απολαμβάνουν το δικαίωμα στον πολιτισμό και τη τέχνη όλοι οι εργαζόμενοι.

Συνδημότες, συνδημότισσες,

Δεν μας βλέπετε πρώτη φορά. Μας γνωρίζετε αρκετά χρόνια.

Μας εμπιστευτήκατε ήδη τέσσερα χρόνια στη διοίκηση του Δήμου.

Είμαστε περήφανοι που αξιοποιήσαμε δημιουργικά, αγωνιστικά την ψήφο που μας δώσατε.

Είμαστε περήφανοι που μέσα από τις συμπληγάδες των προβλημάτων δεν συνθλιφτήκαμε, δεν υποταχτήκαμε, διατηρήσαμε την αξιοπρέπεια μας και

αποδειχτήκαμε συνεπείς στην εντολή που μας δώσατε και υλοποιήσαμε την μοναδική μας υπόσχεση: ότι θα αγωνιστούμε μαζί σας για τα κοινά μας προβλήματα και τα προβλήματα του τόπου μας.

Έχουμε πλούσια δράση όλα τα προηγούμενα χρόνια και πιστεύουμε ότι αυτή η δράση αποτελεί την καλύτερη εγγύηση για την υπεράσπιση των κοινωνικών κατακτήσεων, για τη διασφάλιση έργων και παρεμβάσεων που αντιμετωπίζουν μεγάλα λαϊκά προβλήματα, για την πρόοδο του τόπου μας.

Συμπατριώτες – συμπατριώτισσες,

Σας καλούμε να συστρατευθείτε με την Δημοτική Ενωτική Αγωνιστική Συνεργασία Αγίου Κηρύκου, για να συμβάλλουμε πιο δυνατοί και από καλύτερες θέσεις στην απόκρουση χειρότερων μέτρων, για να επιβάλλουμε τις δικές μας λύσεις στα προβλήματα μας, για τη δημιουργία ενός αγωνιστικού πόλου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση που θα είναι σύμμαχος του λαϊκού κινήματος, που θα βοηθήσει τη συνεργασία των κοινωνικών δυνάμεων.

Συμπατριώτισσες - συμπατριώτες,

Η ψήφος στις ερχόμενες εκλογές είναι και ζήτημα προσωπικής ευθύνης για τον κάθε ένα.

Επιβάλλεται να πράξουμε με συνέπεια αναλογιζόμενοι το χρέος μας απέναντι στον τόπο μας και στα παιδιά μας.

Το αποτέλεσμα θα είναι για όλους και για όλα.

6 Σεπτεμβρίου 2006